

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517200767
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517200767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej, v spore žalobkyne: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. B. XXX, pr. zastúpená, AK, JUDr. Viera Komanová, 17. novembra č. 31, Stará Ľubovňa proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, pr. zastúpený AK, JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 922,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6Csp/76/2017-97 zo dňa 05.12.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 1.193,05 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,84 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 922,21 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Na pojednávaní dňa 09.11.2018 žalobkyňa rozšírila žalobu a žiadala priznať sumu 1.502,06 eur tým istým právnym titulom. Súd prvej inštancie uviedol, že dňa 02.02.2010 požiadala žalobkyňa o poskytnutie revolvingového úveru na sumu 331,94 eur a 05.02.2010 bol žalobkyni schválený revolvingový úver na sumu 331,94 eur. Toho istého dňa požiadala žalobkyňa o ďalší revolvingový úver, ktorý jej bol schválený 05.02.2010, pričom jej bola poskytnutá čiastka úveru 1.393,73 eur. Na prvý úver, ktorý mal číslo XXXXXXXXXXXX, žalovaná zaplatila sumu 608,40 eur, pričom jej bola reálne poskytnutá suma 297,98 eur. Na druhý úver č. XXXXXXXXXXXX. žalovaná zaplatila sumu 2.228,48 eur, pričom jej bola reálne poskytnutá suma 1.345,85 eur. Súd uviedol, že na tamomšom súde bolo vedené konanie 4C/101/2014, v ktorom sa PROFI CREDIT Slovakia domáhal voči žalobkyni zaplatenia sumy 509,92 eur titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žaloba bola zamietnutá, súd v odôvodnení uviedol, že v zmluve o revolvingovom úvere chýba údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa na predmetný úver hľadí ako na bezúročný a bez poplatkov. Dojednaný úrok z úveru je v rozpore s dobrými mravmi. Proti tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie, avšak spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. zobrala žalobu v celom rozsahu späť, a preto Krajský súd uznesením z 27.10.2016 pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok zrušil a konanie zastavil. Súd uviedol, že predmetom konania je vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia z dvoch úverových zmlúv. Obe úverové zmluvy sú formulárového typu a majú zhodné zmluvné a obchodné podmienky. Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola preskúmaná ex offom súdom v konaní 4C/101/2014 a súd dospel k záveru, že táto nespĺňa náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX

má totožné zmluvné a obchodné podmienky (chýba údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), a preto sa na predmetný úver hľadí ako na bezúročný a bez poplatkov). Súd preto uzatvára, že i táto zmluva nespĺňa podmienky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a hľadí sa na ňu ako na bezúročnú a bez poplatkov. Vydanie bezdôvodného obohatenia podlieha premlčaniu, pričom v danom prípade subjektívna lehota začína plynúť od skutočnej vedomosti o bezdôvodnom obohatení. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty je rozhodujúci okamih, keď k vzniku bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Objektívna premlčacia doba pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX aj pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX začala plynúť 24.05.2011, kedy žalobkyňa uhradila splátku č. 15, ktorou prekročila sumu poskytnutého úveru. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, táto začala plynúť dňom 11.07.2016, kedy žalobkyňa prevzala rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa 4C/101/2014. Žalobkyňa sama uviedla vo svojom vyjadrení, že o neplatnosti zmlúv sa dozvedela na základe vyššie citovaného rozsudku. V danom prípade je potrebné aplikovať 10 ročnú premlčaciu objektívnu lehodu, bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje súd za úmyselné, minimálne v rovine nepriameho úmyslu. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Súd preto nevyhovел námietke premlčania a žalobu považoval za podanú včas. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, kde bol žalobkyni skutočne vyplatený úver 297,98 eura a táto zaplatila 608,40 eura, je rozdiel, ktorý predstavuje bezdôvodné obohatenie, v sume 310,42 eur. Z úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX bol žalobkyni vyplatený úver 1.345,85 eur a táto zaplatila žalovanému 2.228,40 eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje 882,63 eur. Preto súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie 1.193,05 eur (310,42 eur + 882,63 eur) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie § 255 ods. 2 CSP, vychádzal z pomerného úspechu žalobkyne 79,42 % a úspechu žalovaného 20,58 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to podľa obsahu odvolania proti celému rozsudku s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné, pretože súd na základe vykonaného dokazovania takýto záver vyvodiť nemohol. Súd prvej inštancie odkázal na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré bolo zrušené a ktoré teda nejestvuje a podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nemôže odôvodňovať svoje rozhodnutie odkazovaním na obsah rozhodnutia, ktoré bolo zrušené. Závery súdu prvej inštancie o tom, že úver je bezúročný z dôvodu, že neobsahuje údaj o konečnej splatnosti a údaj o počte, výške a termíne splátok, sú v rozpore so zákonom a súdnou praxou. Poukázal na to, že zo zmluvných dojednaní vyplýva, že v prípade oboch revolvingových úverov bol deň splatnosti poslednej splátky dňom konečnej splatnosti úveru a obe zmluvy boli uzavreté na dobu neurčitú. V zmluve nebolo potrebné uvádzať údaj o počte, výške a termínoch splátok, pretože to odporuje právnym záverom prijatým Súdnym dvorom EÚ vo veci C-42/15 alebo uznesení NS SR 3Cdo/146/2017. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil aj námietku premlčania, kedy vychádzal z 10 ročnej premlčacej objektívnej lehoty bez toho, aby boli dokázané okolnosti svedčiacie o úmysle sa obohatiť. Poukázal na rozhodnutie NS SR 1Cdo/238/2017, podľa ktorého samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa nemôže bez ďalšieho zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Závery súdov o úmyselnom bezdôvodnom obohatení popierajú pritom skutočnosti plynúce z vykonaného dokazovania, a to že za 1) spôsob uvádzania náležitostí v zmluve o revolvingovom úvere považoval žalovaný za postup v súlade so zákonom vychádzajúc z rozsudku Krajského súdu v Prešove 13Co/111/2014, ale aj k kontrol vykonávaných SOI a za 2) že je preukázané, že spôsob výkladu vnútroštátneho práva jeho implementácia nebola správna. Uvedené skutkové okolnosti popierajú úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Už len samotná skutočnosť, že rôzne súdy majú odlišné či dokonca nesúladné názory na určitú problematiku, vylučuje, aby žalovaný spravujúci sa jedným z týchto názorov konal v úmysle získať bezdôvodné obohatenie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol a priznal žalovanému trovy konania.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa navrhla rozsudok potvrdiť a žiadala priznať trovy odvolacieho konania.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie mohol vychádzať v danom prípade z rozhodnutia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4C/101/2014, o ktorom mal vedomosť, pretože aj keď toto rozhodnutie bolo zrušené, nebolo zrušené v

dôsledku odvolania, ale v dôsledku späťvzatia žaloby. Záver o tom, že predmetné zmluvy neobsahujú zákonné náležitosti, z tohto rozhodnutia vyplýva. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že v danom prípade zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru, ani výšku termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto obidva úveru sú bezúročné a bezpoplatkové a žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda na vrátenie sumy, ktorú zaplatila žalovanému navyše oproti poskytnutým úverom. Súd prvej inštancie správne posúdil aj námietku premlčania, odvolací súd sa stotožňuje s tým, že v danom prípade je potrebné aplikovať 10 ročnú premlčaciu objektívnu dobu a že súd prvej inštancie správne posúdil aj plynutie subjektívnej premlčacej doby, kedy je potrebné vychádzať zo skutočnej vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. V danom prípade tento okamih je totožný s okamihom doručenia rozsudku o neplatnosti zmluvy, z ktorého sa žalobkyňa dozvedela, že zmluva o úvere uzavretá so žalovaným je neplatná. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok vrátane vecne správneho výroku o trovách konania potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, žalovaný v celom rozsahu neúspešný, žalobkyňa teda má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).